

/https://www.irna.ir/news/83811637

۱۷ خرداد - ۱۳۹۹ ۱۱:۳۲

کد خبر 83811637

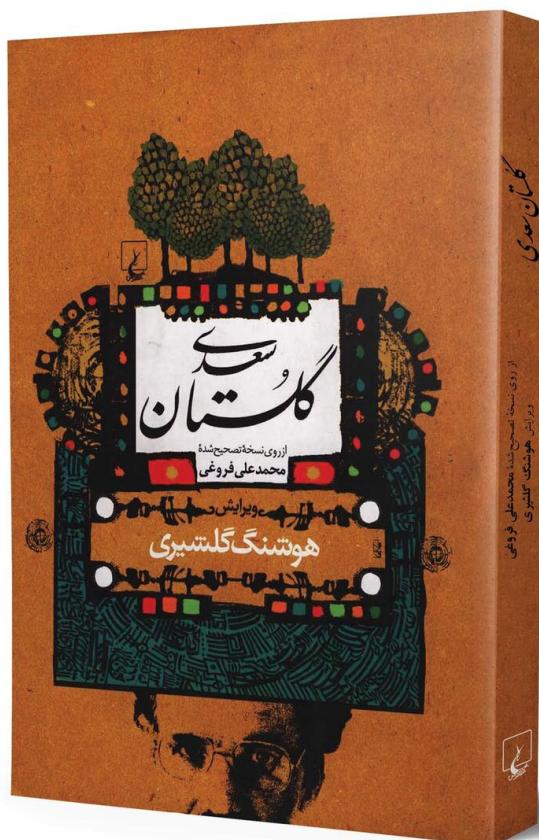
فرهنگ / کتاب و ادبیات

همزمان با بیستمین سال درگذشت نویسنده؛

رونمایی دستنوشته‌های هوشنگ گلشیری برای ویرایش گلستان سعدی

تهران- ایرنا- انتشارات ققنوس همزمان با بیستمین سالگرد درگذشت هوشنگ گلشیری مصادف با انتشار چاپ نهم از تصحیح این نویسنده از گلستان سعدی، بخشی از دستنوشته‌های او را در ویرایش این کتاب منتشر کرد.

به گزارش روابط عمومی گروه انتشاراتی ققنوس، برای نخستین بار در سال ۱۳۸۴ تصحیح مرحوم هوشنگ گلشیری از گلستان سعدی منتشر شد. این کتاب توسط مصحح در دهه شصت به انجام رسیده بود و پس از صرف دو سال زمان برای ویرایش آن در نهایت سال‌های پس از درگذشت نویسنده منتشر شده است.

۷۴) ... ب طحن هست بخشی محمد را درهم بیند عاصمی نهست کسی ارباب
را نادیده مگیرد.
(۷۵) ... ب نه است.

۷۶) سلطک ... سلطک که بکشزد و نکسر خست کند، نمیتوانند به حاشیه کشی با
ادخال زرگرد.
(۷۷) برگاه خنگویی را شد مارغبت - خندی بگرداند. دُرمه با مرغت ملزود.

(۷۸) اُر ... اُر همیشی آنان در آد اُر کرد پرپن دیگر از سیست.

(۷۹) معبدی ... مبارز کارکن رویت ^{بنظر عزمند} الله است از دستان کار دردا.

(۸۰) سرا ... به چه دلیل هر این برای مصحت، شیر را آشی بگرد؟

(۸۱) خرادت ... برای خستگی از طبع دشمن کرد هر را در میان غیب.

کف ...
(۸۲) در آمدانگ دارم وزن دنوزند بسیار دیگر دوام باقی نهاد کن.

(۸۳) دیده از دیده اآن ناجا هم در فردینده به هرگز ریخونی را نگاهد دید؛ چرا هم خرد
در راهی سری برد دزد دنوزند را در منتهی رک میکند.

انتشارات ققنوس در پانزدهمین سالگرد انتشار این کتاب و همزمان با چاپ نهم آن، از بخشی از دستنوشته‌های این نویسنده در تصحیح گلستان رونمایی کرده است.

گلشیری به دلیل علاقه حیرت‌آورش به زبان و ادبیات فارسی بر این تصحیح، مقدمه‌ای موشکافانه درباره گلستان سعدی نیز نوشته است که بخش‌هایی از آن در ابتدای این اثر نیز منتشر شده است و نشانه تسلط قابل توجه نویسنده بر موضوعی است که درباره آن صحبت کرده است.

(۱۶) اگر ... : و اُرید بظاهر این راهی پدید آید که بسب آراش خیل نُود، نفعی

هر همه قوامی سکر آن علی بُلُس سر ذمہ من خواهد بود.

(۱۷) ← یا به بُلُسی خاطردخیم در پیشی رفاید، یا جدول و میز جلوانع مدار بین باقی کارروایی

گُربیات را پست دُلُس مده دآهاده بُغ باس.

بری خواهی وقت مطلع برین سریا شکایت از تؤمین فرصت کارچین ای نداشتند بُش.

(۱۸) ← در کاردوی یا کاره مُلُوک از خود بگیرید و مکنم. تور کارت پاک باشی و از کسی برادر، بررسی نداشتند، که رفاقت را من صامه نمایم که این رسم عازمه؛ یعنی کسی را با تو کاری نکنند بدله.

(۱۹) که را ... : چه کسی در گذر رهایی من خواهد بود.

(۲۰) تاریق ... : زمزمه است (آن پادشاه دیگر) (از کمال حادی دوست)

آدرد بُص سار زمیه مریله، مُرادانه است، نگاهته دین آزادیها فراموشند دیگر

کا از کارگذشتند است. عَرَان: در این تاریزی این را نشسته: این و هدایه و این و غیره

(۲۱) اما ... : اما عجیب درکین تندانه و آنام که تمرصدند تا مرتبه ساخت ادیانی

مکنند، اکنون بُرده رفته اند.

این کتاب بر پایه تصحیح محمدعلی فروغی از گلستان سعدی طبع شده است و به گفته مصحح در ابتدای کتاب، در کنار تصحیح غلطهای آشکار چاپی نسخه فروغی و اصلاح ابیات ساقط شده به پیشنهاد فروغی، مواردی چون رعایت اعراب گذاری به ویژه در زمینه بیان آیات قرآن و احادیث و نیز نگارش معنی جملات عربی، شرح ابیات و جملات دشوار و نیز درج یک کتابنامه در آن مورد توجه قرار گرفته است.

در بخشی از مقدمه هوشنگ گلشیری بر این کتاب می‌خوانیم: در میان همه کتاب‌های منتشر فارسی و در طول هزاران سال و اندی که بدین زبان تصنیف و تأليف و ترجمه صورت گرفته است، گلستان سعدی از بیشترین اقبال فارسی‌زبانان برخوردار بوده است. در باب علت این اقبال سخن‌ها گفته‌اند: از ترتیب و تناسب گرفته تا رعایت نزاکت و ادب که همه را می‌توان در شرح موستوفای محمد تقی بهار در سیک‌شناسی او خواند. با این

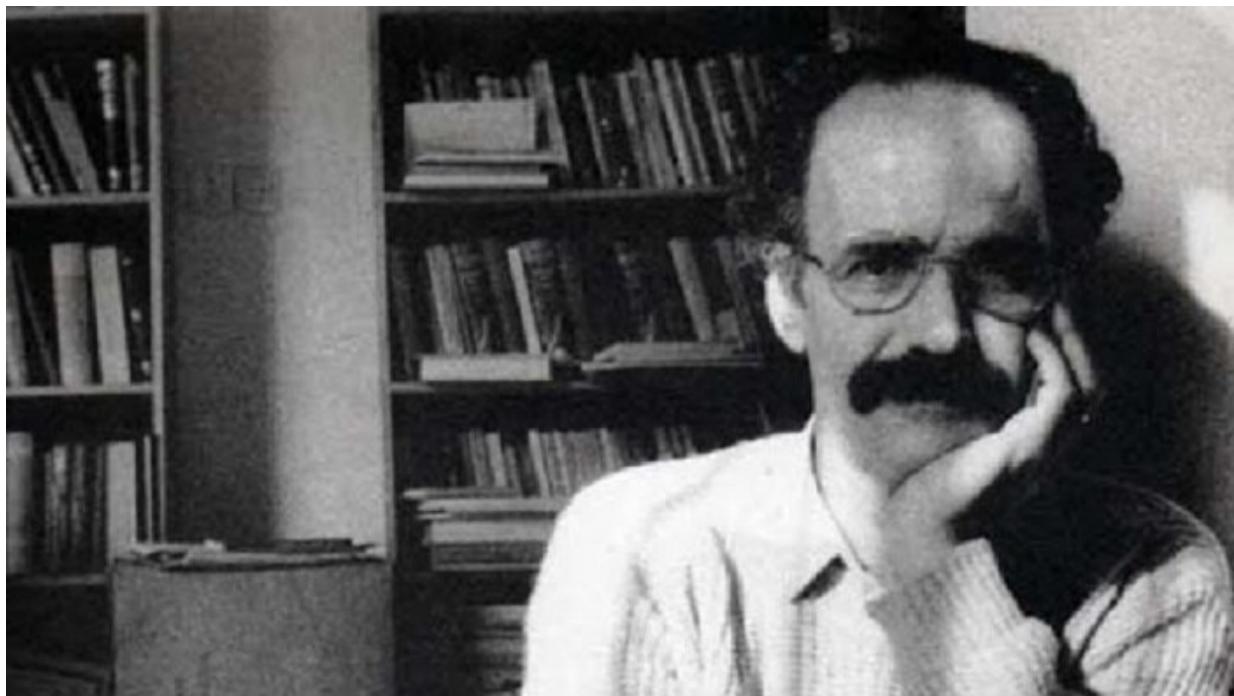
همه گرچه امروز ما دیگر بدین سیاق نمی‌گوییم و نمی‌نویسیم و از سجع و تلمیح و توالی بندهای منظوم و منثور پرهیز می‌کنیم اما هنوز از ایجاز اعجاز گونه سعدی به ویژه آهنگ گوش‌نواز کلام او لذت می‌بریم...

مروی بر زندگی‌نامه هوشنگ گلشیری

هوشنگ گلشیری در سال ۱۳۱۶ در اصفهان به دنیا آمد و در سال ۱۳۲۱ همراه با خانواده به آبادان رفت، وی از سال ۱۳۲۱ تا ۱۳۴۱ در آبادان اقامت داشت. پدرش کارگر بنا، سازنده مناره‌های شرکت نفت بود.

گلشیری اولین داستانش را در سال ۱۳۳۷ ازمانی که در دفتر اسناد رسمی کار می‌کرد نوشت. پس از گرفتن دیپلم، معلم شد و در سال ۱۳۳۸ تحصیل در رشته ادبیات فارسی را در دانشگاه اصفهان آغاز کرد. او تعدادی از داستان‌های کوتاه و چند شعر خود را در شماره‌های مختلف نشریه جنگ اصفهان به چاپ رساند و در سال ۱۳۴۷، این داستان‌ها را در مجموعه مثل همیشه منتشر کرد. وی رمان شازده احتجاب را در سال ۱۳۴۸، و رمان کریستین و کید را در سال ۱۳۵۰ منتشر کرد.

در سال ۱۳۵۳ به تهران آمد. در تهران به همراه عده‌ای دیگر از اهل قلم جلساتی هفتگی برگزار کردند. مجموعه داستان نمازخانه کوچک من (۱۳۵۴)، و جلد اول رمان بره گمشده راعی (۱۳۵۶) حاصل همین دوره بود. گلشیری در بهمن ۱۳۵۸ معصوم پنجم را منتشر کرد. سال ۱۳۶۱ آغاز انتشار گاهنامه نقد آگاه بود. مطالب این گاهنامه را شورایی متشكل از نجف دریابندی، هوشنگ گلشیری، باقر پرهام و محسن یلفانی (بعدتر، محمدرضا باطنی) انتخاب می‌کردند. انتشار این نشریه تا سال ۱۳۶۳ ادامه یافت.

جبهخانه در سال ۱۳۶۲ و حدیث ماهیگیر و دیو در سال ۱۳۶۳ منتشر شد. گلشیری از اواخر سال ۱۳۶۴، با همکاری با مجله آدینه از اولین شماره آن، و پس از آن، دنیای سخن و پذیرش مسئولیت صفحات ادبی مفید برای ده شماره دور تازه‌ای از کار مطبوعاتی خود را آغاز کرد.

مجموعه داستان پنج‌گنج در سال ۱۳۶۸ (سوئد) فیلم‌نامه دوازده رخ در سال ۱۳۶۹، رمان‌های در ولایت هوا در سال ۱۳۷۰ (سوئد)، آینه‌های دردار (امریکا و ایران) در سال ۱۳۷۱ مجموعه داستان دست تاریک، دست‌روشن در سال ۱۳۷۴ و در ستایش شعر سکوت (دو مقاله بلند در بارهٔ شعر) در سال ۱۳۷۴ منتشر شد.

در کنار ادبیات و نقد معاصر، ضرورت شناخت متون کهن نیز از دلمنشغولی‌های گلشیری بود. او به همراه دوستانی از اهل قلم در جلساتی هفتگی، که از سال ۱۳۶۱ آغاز شد و پانزده سالی ادامه داشت، بسیاری از آثار کلاسیک فارسی را بازخوانی و بررسی کرد.

در فروردین ۱۳۷۶، اقامتی ۹ ماهه در آلمان به دعوت بنیاد هاینریش بل فرصتی شد برای به پایان رساندن رمان جن‌نامه که تحریر آن را سیزده سال پیشتر آغاز کرده بود. در همین دوره، برای داستان‌خوانی و سخنرانی به شهرهای مختلف اروپا رفت و جایزهٔ لیلیان هلمن/ دشیل همت را نیز دریافت کرد. در زمستان ۱۳۷۶، رمان جن‌نامه (سوئد) و جداول نقش با نقاش انتشار یافت.

وی سردبیری ماهنامه ادبی کارنامه را در تابستان ۱۳۷۷ پذیرفت و نخستین شماره آن را در دی ماه همین سال منتشر کرد. در این دوره جلسات بررسی شعر و داستان نیز به

همت او در دفتر کارنامه برگزار می‌شد. یازدهمین شماره کارنامه به سردبیری او پس از مرگش در خرداد ۱۳۷۹ منتشر شد.

گلشیری در سال ۱۳۷۸ جایزه صلح اریش ماریا رمارک را در مراسمی در شهر ازنابروک آلمان دریافت کرد. در مهر ماه همین سال در آخرین سفرش در نمایشگاه بین‌المللی کتاب فرانکفورت شرکت کرد. سپس برای سخنرانی و داستان‌خوانی به انگلستان رفت. مجموعه مقالات باعث در پاییز ۱۳۷۸ منتشر شد.

هوشنگ گلشیری به دنبال یک دور طولانی بیماری، که نخستین نشانه‌های آن از پاییز سال ۱۳۷۸ شروع شده بود، در ۱۶ خرداد ۷۹ در بیمارستان ایرانمهر تهران در گذشت و در امامزاده طاهر در مهرشهر کرج به خاک سپرده شد.